

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

“Εκτον κι’ είκοστών άριθμόν χρόνον
μέσα’στην κλειστήν γήν των Παρθενώνων.”

Καινούργιος χρόνος ένδεκα χίλια κι’ έννακόσα,
έλο γι’ τήν Άνθρώποι θά περνοδίν’ ή γλώσσα.

‘Ιουνίου μηνός ένδεκατή,
και λαοί συγκινούται και κράτη.

Χίλια πέντε κι’ έβδομητά και συγχρόνως έκαστό,
γεύματα Φιλελευθέρων έν έδασι επικροτώ.

**Γεύμα πατέρων
φιλελευθέρων.**

Δέν είναι πατζε γέλα
τσουμπούσα, παπαρδέλα,
σάν των Φιλελευθέρων.

Είς πaskan εποχήν
στρέφουν τήν προσοχήν
πρός τό κοινόν συμφέρον.

Κι’ ή πρόποσις του καθενός
είναι σπουδαίον γεγονός,
όπου διαβρρλλεται.

Και μέρα νύκτα, μασκαρά,
τήν σχολιάζουν σοβαρά
νηστεύοντες πολίται.

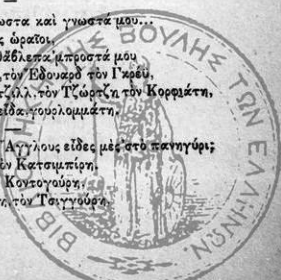
Κι’ άν’δρες κανένα Βουλευτή
νά βάζ’η στο κρασί νερό.
τούτο σημαίνει κάτι τί,
και πάρε τό γι’ σοβαρό.

Κι’ άν τρώη τον περίδρομο κάποιος συνδαιτυμένον
νά μή φοβέσαι, Περικλή, μηδέποτε λιμόν.
κι’ άν’δρες προσημένο σαν βουτάι κάθε σεπτόν πατέρα
τούτο θά’π’η πώς οι Ρωμιοί δέν σμαζονται χολέρα.

Κι’ αυτό τό γεύμα τώρα σημαίνει προκοπαίς,
κι’ ήταν, βρε Περικλέτο, τά μάλ’ Αγγλοπρεπίς.
Κι’ ήσαν συναφθροισμένοι
μικροί τε και μεγάλοι
‘Εγγλεζομαθημένοι
μ’ Ελληνικό κεφάλι.

Τί μούτρα δαιτυμένον άγνωστα και γνωστά μου...
έμύριζαν Αγγλία πευγαράς ώραιος,
κι’ έγώ θαρρούσα τότε πώς θα βλεπα μπροστά μου
τόν Ασκούιθ, τον Μπάλφουρ, τον Έδουαρδ τον Γ’ κοού,
τόν Λούδ Τζ’ωρτζ, τον Τζ’ωρτζ’άι, τον Τζ’ωρτζ’η τον Κορριάτη,
άλλ’ απ’ αυτούς κανένα δέν είδα μουλωμάτη.

Π.—Τότε τό λοιπόν ποιος Αγγλους είδες μέσ’ στο πανηγύρι;
Φ.—
Τόν Φιλκλι, τόν Κατταμπιέρη,
Είδα και τόν Κοττογούση,
τόν Τσαγγάρη, τόν Τσιγγούση.

Π.—‘Από πού, βρε Φασουλή, μούρχεισαι στεφανωμένος
και σαν κάπως μεθυσμένος;

Φ.— ‘Από τό μεγάλο γεύμα,
πού τό μεγάλο του βλοί,
κι’ Αττικόν ώς λέγονν πνεύμα
όντως έσπιθηραβόλει.

Π.—Και λοιπόν γι’ τό τραπέζι, δέν μου κάνεις όμιλία;
Φ.—Λένε πώς τραπέζια τέτοια γίνονται και’στην Αγγλία.
Κι’ εκεί πάρα, Περικλέτο, κάνουν ζεφαντώματα
των άρχων τά κόμματα.

Κι’ εκεί πάρα δέν χορταίνεις μόνο μ’ έφημέρους βρώσεις,
πλήν ακούεις και προπόσεις,
και πλουτίζεις από γνώσεις.

Κι’ εκεί πού λές τά κόμματα των Τόρων κι’ Ούδγων
διοργανώνουν τεκτικά
συμπόσια πολιτικά,
όπού’στας τύγας των ένθων βαρύνουν ούκ όλίγων.

Κι’ έδω νομίζω πού καιρού
δέν τρών σαν πρώτα κουτούρο
κι’ έτσι χωρίς ούσια,
άλλά με σημασία.

Τέτοια γεύματα με λόγο μέσ’ από τήν Έγγλιτέρα
τάχουν φερει κι’ έδω πάρα
’στης ίδεας τήν μητέρα.

Τέτοια γεύματα κι’ έδω, Περικλέτο μου, σημαίνουν
κι’ άσκολιάστα δέν μένουν.

Τέτοια γεύματα, κι’ έδω περισπούδαστα τά κρίνουν
και’στας τύγας και βαρύνουν.

Τέτοια τέλουνται τώρα γεύματα Αγγλοπρεπή
και’στην φυλήν ήμιν.
κι’ ό κόσμος στέκει χάσκων ν’ άκούση τί θά’π’η
κάθε συνδαιτυμένον.

**Τὸ Σύνταγμα τὸ νέον γὰρ σκιάχτρο καὶ φοβέρα
τὸ βλέπει κί' ἢ Χολέρα.**

τὸν Μαρία, τὸν Σουμαρία,
κί' ἔγιναν καμπόσοι σκίπια.

Ἔβλεπα, Περικλέτο μου, πολλοὺς Φιλελευθέρους
καὶ τόσους νεογέτους,
ποῦ τώρα σ'τὰ γεράματα θυμῆθηκαν καὶ τοῦτοι
νά γίνουν ἄνδρες ἰδεῶν μ' ἕνα μισαλὸ κουρκοῦτι.

Π. — Εἶδες Κασίμη, Κάθουρα, Τσιγκόλη, Ίλιαμαρέλο;
Φ. — Ἦταν κί' ὁ Κοντομήχαλος μὲ κάτασπρο καπέλο.
Κί' ὁ Χηναῖος ἦν ἐκεῖ τρώγων καλά καὶ πίνων,
καὶ γύρω πλῆθος κεχηνὸς τὸν ἔβλεπε κί' ἐκείνον.

Ὅμως μὲς σ'τοὺς ἄλλους εἶδα
καὶ τὸν κύριον Ἀκρίδα,
καὶ θυμῆθηκα τὰ μέτρα τῆς προβλεπτικῆς πατρίδος,
ποῦ λαμβάνει κάθε τόσο σὲ κατακλισμούς ἀκρίδος.

Ἦσαν κί' ἔντομα ποικίλα, ποῦ μεγάλη βγάζουν γλώσσα,
καὶ θαλασσινὰ πρὸς τοῦτους, ἀλλὰ κί' ὄσπρια καμπόσσα,
λόγου χάριν ὁ Ρεβινθός...

Π. — Εἶδες κί' ἄλλους, κουφαηδόν;
Φ. — Εἶδα καὶ πουλιὰ καμπόσσα, τὸν Ὀρτύκη, τὸν Τριγώνη.

Ὅλοι Τζῶν-Μπουλ' Ἑγγλέζοι,
κί' εἶχε στρωθῆ πραπέζι
μεγάλο κί' ἔκτενές...
ἦταν κί' ὁ Τετενές.

Εἶδα πολλοὺς κυρίους
ὡσὰν ροδαπαρεῖους
Ἑγγλέζους κί' εὐσταταίς.

Ἄγγλος καθεὶς συμπτῆς,
κί' εἶχανε λάρδα πρῶτης
οἱ Λάρδοι τῆς Βουλῆς.

Ἡ νέα Ρωμοχρόνη
ἔλο καὶ Λορδοῦνη,
κί' ἔλοι θαυμαζοῦν ἴωρα τὰ φριττοῦ τὰ τζάμα της,
καὶ μόνο σὺ φωνάζεις, φρουτοῦνα σ'τὰ μπατζάκια της.

Γεῦμα φιλελευθέρων
ἐκ τῶν ὠραιότερων.
Γεῦμα ἀνορθωτικόν,
λιαν ὀρεκτικόν.

Γεῦμα, λαὸς ἀνορθωτῆς,
γεῦμα, δευτέρως λυτρωτῆς.
Γεῦμα κλεινόν, ἐράσιμιον
ἀνδρῶν καλλιτετραίων,
καὶ γεῦμα πανσεβάσιμιον
διὰ κοινῶν ἐράτων.

Γεῦμα μὲ τόσους σεβαστοὺς,
γεῦμα ἀγιάζων τοὺς πιστοὺς,
γεῦμα τὰ μάλ' Ἀγγλοπρεπές,
γεῦμα πολὺ καλλιπεπές.

Γεῦμα γενναῖον μὲ πυγμάς,
γεῦμα πτωχῶν καὶ Κροίσιων,
γεῦμα τὸ πύλας πρὸς ἡμῶς
ἀνοῖξαν Παραδείσιων.

Γεῦμα μεγάλων ρήσεων
κί' ἔλο χειροκροτήματα,
ποῦ τὸ κυττάειν θύματα
τόσων ἐκκαθαρίσεων.

Γεῦμα μετὰ καμάτους,
γεῦμα μετὰ κοπώσεις,
γεῦμα τοῦ νέου κράτους
μόνον μὲ δύο προποσείς.

Γεύμα ἄνορθωτικόν, πολύ χορταστικόν.

Γεύμα τὸ δοξαζόμενον,
γεύμα τὸ νομιζόμενον
κοιλιακῶς μακάριον.

Γεύμα μὲ Κοντογούρειον
ἐπὶ τραπέζης θούριον
ἴστων Ἀρχικαγκελάριον.

Γεύμα, ποῦ καὶ καλόγηροι
τῶδελπαν λιμσμένοι,
γεύμα, ποῦ καὶ ποδόγυροι
τῶδελπαν λιγωμένοι.

Γεύμα τὸ Κηρσιώτικο,
τὸ κατὰ πάντ' ἄλλοεῖτικο,
γεύμα Διπλῆς Λουκούλειον
ἴσθης Κηρσιῶσας τὴν αὔρα,
νὰ φάη Κοινοβούλιον,
ὅπου καὶ τὸν Ἰούλιον
θὰ ρέψῃ μὲς ἴσθ' ἑκαύρα.

Γεύμα, ποῦ Φιλελεύθεροι προβάλλουν κορφομένιοι
καὶ κἄτι ξεκουτιάρηδες καὶ γέρο κολασμένοι.
Γεύμα, ποῦ κάθε Λούκουλος δὲν ἔπαυε νὰ τρώγῃ,
γεύμα, ποῦ δὲν ἐπήγαγε κί ὅι κοιωνολόγοι,
καὶ πιθανόν συζήτησις καὶ ἴσθ' Βουλῆ νὰ γίνῃ
πῶς κοιωνοὶ τοῦ γεύματος δὲν ἐγίναν κί ἑκαίνοι.

Γεύμα, ποῦ τρώει μὴδ Βουλῆ
καὶ σὺ πηδᾶς φρενίτης...
δὲν πήγαγε κί ὅι Θεσσαλοὶ
κί ὁ κύριος Τσαξίρης.

Γιὰ κύττα, βερεμένη...
ἢ τραπέζα γέμει,
τρυφήσατε πάντες,
οἱ τόσας πικρίας
κί ἄδρας ρητορείας
πολλῶν ὑποστάντες.

Τὸ γεύμα κοινόν,
ὁ μέσχος πολὺς,
μὴ φύγῃ πεινῶν
πιστὸς προσφιλῆς.

Τρυφάτε, τρυφάτε,
ἐμπρὸς τοῦ Μελᾶ...
σᾶς πρέπει νὰ φάτε,
νὰ πιῆτε καλὰ.

Ψηλὰ τὰ ποτήρια,
χαρὰς, πανηγύρια,
κοτίνου κλαδιὰ.

Βαρᾶτε λαγοῦτο...
τί γεύμα καὶ τοῦτο...
εἶδα, παιδιὰ.

Ποικίλα φαγητὰ κί ἄλλοζώτικα ποτά.

Π. — Μὰ κί ἐγὼ βρέ Φασουλή μου, τί χαρὰ ποῦ σὺ τὴν εἶχα...
κί ὁ Τριγώνης κί ὁ Σταμπάδος
εἰς ὕγιαν τῆς ομάδος
δὸς του κί ἔπιναν μαστίχα.

Τὸ συμπόσιον κυττῶ
καὶ καταχειροκροτῶ
τρώγοντας καὶ τραγωμένους,
βλέπω καὶ τὸν Βαλληθῆρα,
κί ἴσθ' Ἀγγλους φρεσκούρισιμένους,
ποῦχαν πρόσωπα ραιδρά.

Εὐωχία τρυφή, ἢ
τρώγουσιν ἄ λ' Ἀγγλὶ καὶ πολλοὶ
διγῶς τίποτα νὰ λέν...
εἶδα κί ἕνα Φασουλή,
ποῦμαζε τοῦ Τσαμπερλαίν.